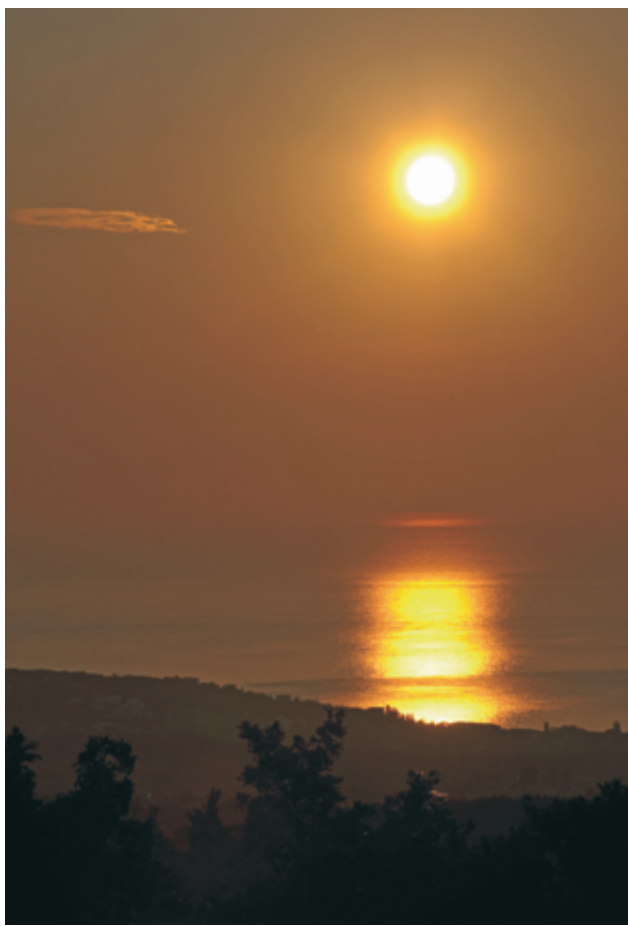

В Божественото училище

Днес считам всички присъстващи за ученици, дошли от различни училища, за да ме слушат. Щом е така, напишете по едно благодарствено писмо на учителите си, че са ви подготвили да можете да ме слушате и разбирате - ако нямате тази подготовка, нищо не бихте разбирали. Така че аз ще ви дам обяснения само върху това, което вашите учители са ви преподавали.

Всеки ден носи в себе си условия за щастието, а не самото щастие; всеки ден носи в себе си условия за нещастие, а не самото нещастие. Всеки човек носи в себе си условия за разумността, а не самата разумност; всеки човек носи в себе си условия за Доброто, а не самото Добро. Като не знае тези неща, човек се намира в противоречие и казва: „Чудно нещо, толкова години уча, и нищо не съм научил!“ - как да не си научил нищо? Буквата А не си ли научил? Животът се отваря с буквата А; ако човек не знае буквата А, вратата на къщата никога не би се от-

ворила за него. Всеки човек, който е бременен с една светла идея, с едно благородно чувство и с една добра постъпка,

носта. Ако човек не познава буквата А, за познаване на другите букви и въпрос не може да става. Буквите са свързани помежду си с голяма любов - ако пренебрегнеш само една буква, всички други се застъпват за нея. Всички букви търсят своето право чрез учителите - нека се опита ученикът или студентът да изпусне само една буква, за да види какво ще кажат учителите за него. Какво мнение ще имате за някого, завършил университет, ако вместо любов напише юбов - всички ще кажат, че той не е културен.

Съвременните хора са дошли на Земята, за да изучават сценичното изкуство; това изкуство подразбира огъване. Страданията не са нищо друго, освен огъвания, т.е. изкуство да се огъва човек. Когато те боли крак, ухо, око, глава, ти се огъваш на една или на друга страна, търсиш начин да си помогнеш - в този смисъл огъването не е нищо друго, освен сценично изкуство.

продължава на стр. 2

Братска среща във Варна

Вече повече от тридесет години, откакто в началото на месец септември във Варна се събират братя и сестри от цялата страната за Духовна среща. В обширната градина, наречена от нас със символичното име Братското лозе, има цветя, плодни дръвчета, голяма равна поляна с мека трева за Паневритмия, има и място за палатки, санитарен възел с баня, кухня, удобен навес с хубав изглед към морето. Център на това място е не голяма постройка, наречена Салона, предназначена

само за работа в Окултната Школа. В нея вече десетки години няколко поколения братя и сестри се

молят, пеят, изучават Словото на Учителя. Много от тях си заминаха от този свят, но на всяка септем-

врийската Братска среща се усеща тяхното светло присъствие. Затова и по време на тази традиционна среща, освен радостта от случващото се в момента, някои имат и едно особено преживяване, което бих нарекла усещане за вечност, за непреходност на Братството.

При тези условия през 2011 г. се проведе септемврийската среща във Варна. Темата този път беше „Ролята на музиката в Школата на Учителя Беинса Дуно“.

продължава на стр. 4

ПИСМА ОТ БЯЛОТО КОКИЧЕ

Животът като празник

Любовта не е проповед. Тя е контакт на душата. Тя се предава от душа на душа. Тя е живият огън, който се предава от човек на човек.

Учителя

Рано сутрин - слънцето изгрява. Ставаме забързано. Закусваме и потегляме. Шум и движение, които създават празничното усещане за нещо, което пред-

стои да се случи.

Някак си, почти изведнъж, като порта към друг свят, се озоваваме там, в детската школа. Чува се детски смях. Усмивките и поздравът в очите на всички скоро стопяват напрежението. Да - всичко до преди малко все едно не е било. Първи септември е и започва едно ново начало, пъстро начало. Това е нашият нов празник в календара. Поса-

дената от детските ръце ябълка в двора е пораснала. Те също. Сякаш усмивките стоплят, а очите греят като слънца. Има хубави неща в живота, за които трудно можеш да предположиш, помислиш, изречеш или направиш. Да се озовеш сред толкова много красиви кокичета в края на лятото, е едно от тях.

Очакваме децата всеки момент да влязат

в слънчевия, окъпан от вечерния дъжд двор, за да открият като на игра скритите плодове зад храстите и дърветата. Ние се опитваме винаги да влагаме по-добък смисъл в това, което преживяваме заедно с малките ни възпитаници. Надяваме както сега в тази игра, с устрем и интуиция те да открият добродетелите и ценностите в живота.

продължава на стр. 3

Бригада на Бялата къща

Любезни приятели,

Организираме бригада на Бялата къща (ул. „Ген. Щерю Атанасов 6“) през следните дни:

- неделя (18 септември) от 9.00 ч.;
- събота и неделя (1 и 2 октомври): от 9.00 ч.;
- всеки делничен ден след 10.30 ч.

Заповядайте в братския център (ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 2). За повече информация позвънете на тел.: 0897847643 - Вяра Стефанова.

Можете и да ни пишете на е-mail: office@beinsadouno.org

Ще преподреждаме стаите, фойето, ще почистваме на двора и вътре в помещенията, и др.

Заповядайте! С общи усилия ще успеем!

Курсове по Паневритмия за начинаещи в София

Антоанета Господинова - веднъж седмично - вторник от 18:30 до 20:00 ч.

Начало на курса: 18 октомври 2011 г. от 18:30 ч.

Място на курса: ул. „Гургулят“ №1 (сградата на НСА);

Предварително записване: тел.: 0887 639 869 antoanetg@gmail.com

Офелия Николаева - веднъж седмично - сряда от 18:30 до 20:00 ч.

Начало на курса: 19 октомври 2011 г. от 18:30 ч.

Място на курса: ул. „Гургулят“ №1 (сградата на НСА)

Предварително записване: тел.: 0886 413 289 ofelia.nikolaeva@gmail.com

Курсове по Паневритмия за начинаещи в Пловдив

МАКРО- И МИКРОКОСМОСЪТ В ДВИЖЕНИЯТА НА ПАНЕВРИТМИЯТА (преживяване на радостта от движението)

КУРС ПО ПАНЕВРИТМИЯ С Д-Р СВЕТЛА БАЛТОВА

От 3 октомври всеки понеделник от 19 до 20:30 ч. в Йога студио Ананда, ул. „Леонардо да Винчи“ 16

В Божественото училище

от стр. 1

Не може ли без страдания? Не може. Невидимият свят се интересува от играта на актьорите, иска да види как изпълняват ролите си. Разумните същества, които живеят в Невидимия свят, не знаят какво нещо е животът на Земята и го изучават чрез движенията на хората. Че бият някого, те не разбират нищо - за тях е важно какви огъвания прави човек; колкото по-хармонични са огъванията и движенията на човека, толкова по-добре за Разумните същества - те изучават тези движения и правят своите заключения, като казват, че нещо велико става на Земята. Според техните разбирания добре е, когато бият някого, защото движенията му са красиви.

След всички това хората говорят за реалност и нереалност на нещата. Сценното изкуство не е реалност - например вие виждате огън, нарисован на платно, толкова жив, че имитира истинския огън, ала сложите ли ръката си върху този огън, виждате, че той не изгаря, не причинява никаква болка, а е мек, приятен на пипане; ако сложите ръката си върху истинския огън, той ще ви изгори, ще ви причини болка. Следователно от вас зависи какъв огън искате да видите - на картина или истински.

Днес много хора се занимават с астрология, редица учени са писали върху нея, но повечето от знанията им са повърхностни - те са писали повече наизуст, отколкото да са се ползвали от живата астрология; в това отношение те приличат на онези свещеници, които са написали всички молитви и служби в специален требник и като им потпява някоя молитва, отварят требника си и четат. Това не е наука - всяка молитва, всяка служба е формула, която трябва да се разглежда, за да се открива вътрешния й смисъл. Според мен най-добре се изучава астрология по човешката глава: ако искам да зная качествата на Юпитер, ще го търся горе, на темето, и щом го бутна, той веднага ми проговоря - аз разговарям с Юпитер като с човек; ако ми трябва Сатурн, намирам го горе, от двете страни на главата - той е внесъл страха в човека и чрез страха - ред и порядък в света, като е заставил хората да се подчиняват на законите на Природата; ако ми трябва Марс, ще го търся надушите на човека - достатъчно е да го бутна там, за да извади ножа си и да ми проговори, с което веднага показва, че е марсианец; ако ми трябва Венера, ще я търся отзад и отпред на главата.

Що се отнася до Земята, вие сами ще намерите мястото й - вие живеете на Земята и трябва да знаете мястото й на вашата глава. Луната пък се намира в предната част на главата, на челото, където стои като ореол. Тя заема важно място и върши важна служба: когато мома или момък искат да се влюбят, те отиват при нея, за да я питат какво да правят; когато поет иска

да напише някое стихотворение, той отива при Луната, за да се съветва с нея; когато държавникът иска да създаде някакъв закон, той отива при нея; когато философът иска да пофилософства малко, и той отива там; когато жената иска да стане майка, а мъжът - баща, и двамата отиват при Луната, за да се съветват с нея. Няма човек в света, който да не е ходил при Луната за съвет, следователно на Луната, която е около 50 пъти по-малка от Земята, е дадена важна служба - тя показва пътя на човека към Доброто. Като знаете това, вгледайте се в живота си, за да видите през какви фази минава вашата Луна - ако започне да се празни, и във вас става изпразване. Проверете сметките си, за да видите какво трябва да правите, и каквито грешки намерите в себе си, изправете ги. Ще кажете, че сте грешни, че не можете да не грешите; това са частични разбирания, които нямат нищо общо с Целокупния живот - грешките произтичат от невежеството, затова учете се, придобивайте знания, за да не грешите.

Какво представлява човекът? Много може да се каже за човека, но това, което го спъва, е неустойчивостта му. Защо не устоява човек - от страх. Един граф се влюбил в една германка и често й казал, че не може без нея, че е готов на всички жертви, с които да покаже любовта си. Една вечер графът отишъл при своята възлюбена, за да я покаже да се разходят до едно от нейните имения. За да отидат дотам, трябвало да минат през една река. Графът извикал един от нейните слуги, за да ги прекара с лодката си през реката. В услуга им дошъл тъкмо този слуга, който бил влюбен в господарката си, но старателно криел любовта си; той приготвил лодката и спокойно загребал с веслата си. В това време разбойници ги нападнали с цел да ги обекрат. Графът скочил пръв на брега и хукнал към града, а слугата успял да изкара лодката на брега. Възлюбената останала сама и започнала да плаче. Слугата се нахвърлил върху разбойниците - ударил единия, втория, третия и така ги прогонил. Като се видяла във от всякаква опасност, господарката се успокоила и престанала да плаче. След това слугата я придружил с лодката обратно до дома й. На другия ден графът пристигнал в дома на възлюбената си, за да я поздравя за благополучното спасение - той й казал:

- Аз отидох в града, за да търся помощ, и когато се върнах на брега, не намерих никого.

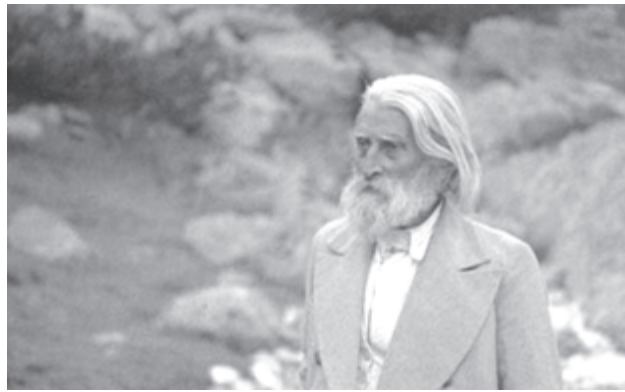
- Благодаря ти, вече нямам нужда от твоята помощ.

Графът представлява неустойчивото човешко естество, а слугата - устойчивото.

Казвам: ние не се нуждаем от такава любов, която не е готова да страда заедно с нас - на всеки, който не е готов да вземе участие в твоята съдба, ще му кажем: „Нямам нужда от твоя-

та любов“; ние не се нуждаем от хора, които не са готови да споделят нашата участ, нито пък Бог се нуждае от хора, които не са готови да вземат участие в Неговото дело. Това е общ закон за всички хора, за всички живи същества по Земята. Че е така, виждаме по това, че Бог взема участие във всички положения на нашия живот - Той е първият. Който ни се притичва на помощ във всички трудни положения. Той не се явява в някаква величествена форма, а като последен слуга; не се явява пред нас като граф - да пее химни на любовта, а в момент на опасност да бяга от нас. За да ни помогне, Бог си служи и с хората, и с животните, и с растенията, и с въздуха, и с водата - всичко е в Негова услуга.

И така, стремете се към новото, което може да ви направи щастливи. Приложете онази Вярa, в която няма никакви съмнения и колебания; приложете онази Любов, в която няма никаква промяна и измяна. За променливата любов Павел казва: „Ако говоря с човешки и ангелски езици, а любов нямам, нищо не съм“. За да се домогнете до Ве-

ликата Любов, вие трябва да изучавате нейния език. Някой казва, че от любов не може да говори - това не е вярно, той не може да говори от безлюбие, а не от любов. В света на Любовта човек не може да каже една любовна дума, ако преди това не е помислил и едновременно не е почувствал тази дума. Докато е на Земята, може да говори каквото иска и колкото иска, без да мисли и чувства това, което говори - защо? Защото смятат, че е малък още, че има много да учи, докато влезе в света на Любовта. Влезе ли в света на Любовта, там може да говори само реални неща. Когато Любовта посети младия момък или младата мома, те имат право да говорят за всичко, но не и за Любовта; поне една година те трябва да мълчат, позволява им се най-много да си кажат по една дума, и то в краен случай. Също така и в писма не се позволява да се пише за Любовта.

Време е вече всички хора да служат на Любов. Христос казва за Себе Си: „Син Человечески не дойде да Му служат, но да служи“. Ако е въпрос за господаруване, Христос щеше да остане горе, да Му служат, но Той дойде на Земята, за да приложи изкуството на служенето - да слугуваш, това е единственият път, по който можеш да проявиш своята Любов, без служене Любовта е неразбрана. Всяка любов във от служенето е

любов на теория, външна любов, а външната любов е кратковременна. Вечната Любов се основава на служенето, тази Любов наричаме Божествена. В майчината любов има елементи на Божествената любов - защо? Защото майката служи на детето си. Любовта на майката е толкова по-велика, колкото е по-безкористна.

Сега ние говорим за новите хора, за новото човечество. Нов човек е онзи, който служи на Бог по Любов; той познава Бог вътрешно, не иска да му Го доказват по външен начин, не иска да му проповядват за Бог от времето на Адам. Той търси Бог в ума си и там Го намира; понякога Го търси в сърцето си и там Го намира; понякога Го намира и в тялото си, проявен чрез неговата воля. Следователно вярвайте в онова, което Бог ви говори чрез вашите умуве; това, което е във вашия ум и в ума на всички хора, е вярно. Когато работите за благо на своите близки и когато те работят за вашето благо, и двете страни вършат Волята Божия, но ако всеки работи само за себе си, никой не върши Волята

Божия. Човек е дошъл на Земята като ученик, за да се учи. Ако жената не се научи да обича мъжа както трябва и ако мъжът не се научи да обича жената както трябва, те нищо не могат да постигнат - това е задача, която мъжът и жената трябва да разрешат още днес, а не в бъдеще. Ние говорим за динамичната Любов, която се проявява в даден момент, а не в бъдещия - за мене е важно да проявя Любовта си към човека в дадения момент, когато той има нужда, а не в бъдеще. Всяко бъдеще проявление на Любовта подразбира статическа любов. Ако дойде при мен някой гладен човек, аз трябва да го нахраня още в момента; като го нахраня, ще му дам възможност да свърши работата си.

Като ученици, вие трябва да работите, да се упражнявате, да развивате своите способности и чувства; като работите съзнателно върху себе си, имате възможност да развивате чувството на приятелство, на Любов към Бог, към музиката, към науката и т.н. Колкото повече чувства и способности развива човек в себе си, толкова по-големи възможности има да даде нещо и на ближните си; колкото повече дава, толкова повече сърцето му се разтваря за Любовта. Любовта е буйно, силно течение, което бързо прониква в човека и го обхваща изцяло.

Днес мнозина слушат моите проповеди, но всеки трябва да се запита какво е придобил от тях. Ако ме слушате и не се подмладявате, нищо не сте придобили - който чуе една от моите проповеди, трябва да се подмлади поне с една година, а ако чуе 52 проповеди в годината, трябва да се подмлади с 52 години. Така ли е всъщност? Както виждам, вие не сте се подмладили и аз търся причината за това. Казвам: за да не се подмладят тези хора, или аз не проповядвам както трябва, или те не ме разбират. Кое подмладява човека? Три неща: Любовта, която носи Живот; Мъдростта, която носи Знание и Светлина; и Истината, която носи Свобода. Любов, която не носи Живот, не може да подмладява; Мъдрост, която не носи Знание и Светлина, не подмладява; Истина, която не носи Свобода, не подмладява. Като знаете това, живеете в онези Любов, Мъдрост и Истина, които постоянно подмладяват и обновяват.

Сегашните хора трябва да се запознаят с този, а не с онзи свят; всички богатства, всички бисери на живота са скрити в този свят. Хората трябва да придобият богатства още в този свят, че като отидат на онзи, да има какво да занесат. Човек може да развива своя ум и своето сърце само на Земята, а не на онзи свят. Има добродетели, които се развиват само на Земята - защо? Защото почвата на Земята е благоприятна за тяхното развитие. За всяко нещо има специална почва. Каквото развие на Земята, човек го занася в Духовния свят като материал за обработване - значи на Земята човек произвежда материалите, а в Духовния свят ги обработва. Съществата от Духовния свят се занимават с по-високи работи от тези на Земята.

Какво всъщност представлява Духовният свят, или, както го наричат, онзи свят? Онзи свят е място на възвишен живот; да мислим Добро на ближния си, да се обичаме, да правим Добро - това е онзи свят. Който не е готов за Доброто и за възвишеното, той не е проявен още за онзи свят; следователно искате ли да живеете добре на Земята, започнете първо от онзи свят - щом се проявите за онзи свят, вие ще живеете добре и на този свят.

Мнозина казват, че докато не видят нещата с очите си и докато не ги пипнат с ръцете си, не вярват. Значи докато не пипне парата в ръката си, човек не може да повярва - това не е Вярa. Вярвайте само на онези неща, които са дадени с Любов, само те имат сила; всяко нещо, дадено без Любов, няма сила в себе си, а щом няма сила, не може да му се вярва. Това е закон, който всеки може да опита.

Казвате, че светлината е особен род енергия, която се движи с известна бързина и с известен брой трептения, но това е външната страна на светлината. Ако разбирате вътрешната страна на светлината, ще разбе-

рете и Любовта. Всеки светъл лъч, който прониква в мозъка на човека, и всеки топъл лъч, който прониква в сърцето му, не са нищо друго, освен Разумни същества, които го обичат; те мислят по какъв начин да донесат на човека своите подаръци във вид на светли мисли и топли чувства. Те дойдат до човека, предадат му една светла мисъл и едно топло чувство и веднага се връщат назад. Ако не приеме светлата мисъл и топлото чувство на любящото Същество, човек изпитва отслабване на мисълта си. Всеки, който не приема светлите мисли на Възвишените същества, не е в съгласие с тях, вследствие на което всеки ден губи нещо ценно от себе си. Той се мисли за голям човек и не иска да го управляват други същества; който се мисли за голям, преждевременно остарява. За да не остарява преждевременно, човек трябва да има готовността на детето да възприема от всички, за да може да расте и да се развива.

Христос казва: „Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие“. И на вас казвам: станете малки деца, които постоянно да растат, без да остаряват; учете се, без да роптаете; плачете, без да ви чуват хората; работете с Любов и поставяйте всяко нещо на неговото място; обличайте се добре и с вкус, като Ангелите. Ако срещнете един Ангел, ще видите, че в него всичко е в пълен ред и порядък - той е спретнат и облечен с вкус. Ангелите, светиите, трябва да дават пример на хората по живот, по отношения и по облекло. Ще кажете, че светията може да бъде облечен както и да е, важно е да свети. Ние не вярваме в свети, които са облечени със скъсани и нечисти дрехи, светията не може да бъде нечист. Неговото тяло е дианам, то изхвърля и най-малката нечистотия навън, нищо нечисто не може да се задържи на тялото му. Лицето на светията е светло и красиво. Някои мислят, че светията е жълт, с хлътнали очи; защо трябва да бъде такъв - защото пости. Не, светията не пости - докато стане светия, той е постил, но щом стане светия, всякаква пост престава. Светията яде всичко, което му се дава с Любов; щом нещо не е дадено с Любов, той го слага настрана.

Сега и на вас казвам: всяка мисъл, която ви се дава с Любов, приеете я; всяко чувство, което ви се дава с Любов, приеете го; всяка постъпка, направена с Любов, приеете я. Всяко нещо, което ви е дадено с Любов, носете в себе си Божие благословение. Благодарете за всяко нещо, което ви е дадено от Бог, за да се ползвате от благословенията, които идват тази година.

Желая ви да имате любвеобилни сърца и умуве, пълни със светлина, за да благовестите Новото, което иде вече в света.

22 септември,
10 ч., София, Изгрев

Десетте дни

20 юли. Пристигане.
Пак сме у дома.
Пак съм у дома.
Рила - обич моя!

Молитвеният връх -
окупан от току-що пад-
налите капки дъжд,
свеж и чист, все още
без разноцветните па-
латки, които по-късно
ще накачат в скута му...

Молитвеният връх
ни чака, тегли, вика, за
да ни приласкае и пос-
рещне както подобава:
като дълго чакани и ми-
ли приятели.

Да пристигнеш пре-
ди другите, да дойдеш
на Рила преди лагерът
да е готов, преди кухня-
та да е отворила и да е
приготвена горещата
вода и вкусна супа; да
си част от работна гру-
па, която трябва да ус-
трои нашия общ дом -
ЛДШ Рила; да поздра-
виш пръв Съществата,
пазители на това све-
щено място, е чест,
привилегия, отговор-
ност, която ми се отда-
де за първи път точно
на сакралната ми 7-ма
рилска школа.

В късния юлски сле-
добед, пообрулени от
вятъра и пръските
дъжд, се приютихме в
братската кухня-заслон
малко преди да почне
да се сипе и новата из-
ненада от небето - гра-
дът. Кристалните топ-
чета лед застлаха бър-
зо земята. Вятър.
Дъжд. Град... Какво ли
още ни чакаше?! Под
навеса брат Николай и
брат Светослав извиха
устремно гласове в пе-
сента - призив към не-
бесните сили: „Изгрей,
мощно слънце!“. И пак:
„Изгрей мощно слън-
це!“. Отново, безспир:
„Изгрей мощно слън-
це!“. Светлина, поде-
м, жизнерадост внесе пе-
сента в душите ни.

Заликувахме при
появата на дъгите - ед-
на, две, три..., двойни,
огледални... престана-
ме да ги броим - десет,
може би повече... Те
изникваха нови и нови,
и нови - ярки, ясни,
сияещи, преливащи,
красиви, омайни, зав-
ладяващи, искрящи,
спиращи дъха, близки,
далечни, носещи въл-
шебните послания на
Нашия Небесен Отец:
Поставям дъгата си в
облака и тя ще бъде бе-
лег на завета между
Мене и Земята. Цветна
феерия от Молитвения
връх до Великана, над
Мечата долина, в поле-
то над Говедарци, чак
до далечните очерта-
ния на Мусала струеше
като празнични конфе-
ти и фойерверки, поз-
драв от Добрия Маг.
Една след друга седем-
цветните зари изпълни-
ха сърцата и душите ни
с ведрина и възторг:
осветяваше се и бла-
гославяше се работата,
за която сме дошли - с
всеотдайност да създа-

дем подредено прос-
транство за Другия, за
да може всеки да бъде
Този, Който е - израз
на истинската любов.

Първи рилски из-
грев и молитва, песен.
Учителското Божестве-
но слово. Слизаме вкуп-
ом от Молитвения
връх. Не ни посрещат
усмихнатите лица на
дежурните от кухнята,
няма и гореща вода. Го-
реща вода?! Нещо тол-
кова обичайно за лаге-
ра в разгара му, се ока-
за не толкова лесно за
приготвяне - кухнята е
все още в състояние на
склад, побрал всички
съоръжения - тежките
плотове на масите до
кухнята, казаните за
събиране на сребърна-
та вода, 500-литровия
бидон, мивките пред
кухнята, тубите за вода
и какво ли още не. Но
както е да си имаш Вя-
ра? Сестра Вяра се по-
рижи - на малък газов
котлон се стоплиха де-
сетина литра от извора
Ръцете, налята предния
ден предвидливо от
Станчо.

Хармонията и спо-
койствието на Вяра,
желанието й всички да
сме добре ни стоплиха
и на обяд с първата
рилска ангелска супа.

На третия ден бе из-
вадено всичко от кухня-
та: пейки, маси, съдо-
ве, чайници, прибори,
чаши, чинии, легени,
кофи. Всичко бе почис-
тено, измито, подреде-
но. Кухнята вече наис-
тина стана кухня. Де-
журните майстори-гот-
вачи всеки ден изпъл-
ваха трапезата ни с
вкусни гозби. Благода-
рим Яна, Роси, Сабина,
Славче, Веси, Мария!

Брат Цветан непре-
станно се грижеше за
водата за миене от сре-
бърния извор: сам се
беше назначил на тази
длъжност до свършва-
нето й... Един ден изне-
се на ръце 108 туби! По-
лучи и прозвище - Це-
ци-Водоноската! Има-
ше и верни помощни-
ци - двете Снежанки -
сестра Снежи от Видин
и сестра Сана от София
непрестанно „прелита-
ха“ като самодиви с ту-
бите за вода ту от еди-
ния извор, ту от другия.

Един слънчев сле-
додобър красиви и работни
сестри почистиха и из-
вора Ръцете, които да-
ват. Ради, Борянка, Са-
бина, Яна, Сана - ним-
фите-пазители на во-
дата изметоха пясъчи-
ните от дъното на бело-
каменното корито, из-
миха кварцовите камъ-
ни, погалиха със свои-
те ръце чудодейните
изворни ръце на благо-
датта и изобилието.
Незайни туристи се
спряха зачудени. Не-
бесносинята котва, из-
сечена в скалата, маги-
ческите окултно.гео-
метрични знаци от Бо-

жествения, Духовния и
Физическия свят, над-
писът в камъка оживя-
ха в сърцата ни: Майки
и бащи, приятели и
странници, учители и
ученици, слуги и госпо-
дари, вий служители на
Живота...бъдете като
този извор - бликащи,
преливащи, даващи,
даряващи любов, кра-
сота, доброта...! Отго-
ре, кацнал на върха, в
специално изваяна
скулптурна компози-
ция, Учителя ни поздра-
вяваше!...

Удивяваше ме спон-
танността при форми-
ране на малки хармо-
нични групи, които вър-
шеха своите задачи ме-
тодично и последова-
телно, с дружески уси-
лия, с много смях и ве-
селие, но преди всичко
- началото - с нарежда-
не в кръг и казване на
формула и молитва от
Учителя. Непрестанно
в лагера се мълвеше:
...ще се нареди..., ...ще
се нареди..., ...ще се на-
реди... И се нареждаха:
новите конструкции на
тоалетните, новият пок-
рив на кухнята, новата
платформа за печката,
душ-кабината... Сърца-
ти, пъргави, неуморими
братята Иван, Станчо,
Николай, Слав, Виде-
лин, Светослав, Жоро,
Миро, Иван Джеджев
отмятаха задача след
задача. На информа-
ционното табло „При-
ложение“, което беше
новост в лагера, зада-
ча след задача се отмя-
таше с „да - извърше-
но.“ Въжета за укреп-
ване стълбите на тоа-
летните към Чистотата
- да, извършено; сгло-
бяване на информа-
ционните табла на вхо-
да на ЛДШ - да, извър-
шено; опъване на гра-
ничните въжета на ла-
гера - да, извършено;
вързване на клековете
със сезал към Ръцете и
към Чистотата - да, из-
вършено.

Към организацион-
ните екипи на братята
ентузиазирани учас-
тваха и сестрите. Тех-
ническата мисъл, ана-
литичността, бързият и
схватлив ум на двете
Иви, двете Светли,
Християна, Надя под-
крепяха общата рабо-
та. А децата Лъчко и
Йосиф осветиха с игри-
те си новите съоръже-
ния.

Оставям ти моята
вяра и вземам от твоя-
та радост! - ключова и
емблематична реплика
на Вяра Стефанова към
Радостина Няголова.
При временното си
слизване от лагера Вер-
те ръце чудотворно
извора:

- Радост, вземам от
твоята радост!

- Оставям от моята
вяра!

Синхроничен екип
от две сестри, пример
за подкрепа, поддръж-

ка, взаимност.

Толкова много но-
вият комендант желае-
ше школата да е място
и време за хармонизи-
ране на отделните ин-
дивидуалностите и съ-
буждане на съзнанието
за Единение в Цялото,
образуване на Божес-
тено съзвучие на мик-
рокосмоса и макроко-
смоса, отхвърляне на
всяко лицемерие, зло-
ба, завист, лъст, спира-
не на одумването и
оценяването на другия
чрез практикуване на
чистота в мислите, чув-
ствата и действията ни,
че светлата Радост пре-
ля у всички ни. Окул-
тните упражнения по
24-часово мълчание,
изпълнено верижно от
21 юли до края на лаге-
ра, всекидневното че-
тене на Диамантените
лъчи от „Завета“ се
правеха с пълно осъз-
наване, отговорност и
тиха трепет. Е, не мина-
ваше и без закачки по
отношение на „посте-
щите от говорене“, но
нали така се изпитвали
и Питагоровите учени-
ци, вмяташе бр. Све-
тослав при поредната
си шегичка! Всеки,
включил се в мълчание-
то, освен своите субек-
тивни вътрешни дълбо-
колични преживява-
ния, беше обект за из-
следване, наблюдение
и на другите. Колко
прекрасни бяха мълча-
ливите лица на Светла,
Кирилка, Цвета, Надя,
Ива, Иван, Станчо...

Благодаря ти, Ра-
достина, че чрез теб
съпреживяхме такива
вълнуващи и незабра-
вими мигове!

Обикновено подго-
товката за Рила започ-
ва от Мадарския мла-
дежки събор. Там, на
Мадарското плато, та-
зи пролет навърх вели-
колепния празник - 24
май, новият председа-
тел на Духовно общес-
тво „Бяло братство“
Николай Конакчиев
представи новата идея
за школата на Седем-
те рилски езера: ко-
мендантът да е жена -
Радостина Няголова, и
я подкрепи с думите,
че силният пол на Зе-
мята са жените, мъже-
те са силни в Духовния
свят.

Благодаря, Радост!

Благодаря, Нико-
лай!

За прекрасните ус-
ловия на школата - във
физическия и в Духов-
ния свят на свещената
Рила!

...И когато на 1 ав-
густ при календарното
официално откриване,
Цвета и Станчо - тези,
преливащи от любов и
хармония светли души,
ни пожелаха успех в
Лятната Духовна шко-
ла, недоумяхах: а, до-
сега тези десет дни как-
во бяха?!...

Зорница Баракова

Пътят е един

От 21 г. живея в САЩ.
На 18 август 2011 г. посе-
тих величествената Рила
след повече от 25 години.
Бях смаяна от красотата
на планината и вълшеб-
ството на езерата. Отсед-
нах в лагера на братство-
то, където бях посрещна-
та от приятели. Те ми по-
казаха някои от прекар-
ните места на Рила. От
няколко години се зани-
мавам със Суфизъм и Ка-
бала. Учението на Бялото
братство събуди голям
интерес у мен. То е близо
до Суфизма и е близо до
сърцето ми. Посрещайки
Слънцето на Молитвения
връх, с магическите тоно-
ве на цигулката, танцът на
Паневритмията, песните,
молитвите, топлината и
братската любов на при-
ятелите ми отвориха нови
хоризонти за моята душа.

В сърцето ми се откри пъ-
тя на поезията и Любо-
вта. Посетила съм много
красиви места по света,
но нищо не ми е било та-
ка мило и свято като ве-
ликолепието на Рила, ма-
гията на езерата и сър-
дечната обич на прияте-
лите от Братството.

Учението на Учителя
Беинса Дуно, учение на
Любовта, Мъдростта и
Истината е това, от което
се нуждаем, за да влезем
в Новия свят, на прага на
който стоим днес. За нас
българите е чест и радост
да се влеем във Всемир-
ното Бяло Братство.

Душа, която намери,
опознае и приеме Любо-
вта, Мъдростта и Истина-
та ще живее вечно.

**Благодаря от сърце
на моите духовни
приятели от Бялото
братство!**

Лятната духовна школа през погледа на медиите

Все по-голям е интересът от страна на медиите към обществената дейност на Братството на Рила. Излязло отдавна от „жълтия“ нюанс, с който беше оцветено, Братството се възприема вече естествено и съвсем нормално като част от историческия и съвременен социален живот на страната ни. По такъв начин, историята и дейността на Братството в днешно време се превръщат в част от културата на българския народ.

„Изгубени в България“ е новият проект на Нова телевизия, който ще стартира в края на септември. В него, със своите 11 серии, ще могат да бъдат видени и живо почувствани специално избрани български места, техният бит, техните ежедневни болки и радости. Двама американци от Корпуса на мира са главните герои. На местата, които посещават, те участват активно в живота на хората, вливат своя живот в общия пулс на етоса. Така те не само научават за мястото и живота в него, но имат и реалната опитност - незаменим фактор за истинското познание.

Екипът на Нова ТВ е оставил американците да се качат и на Рила, и да участват в живота на Братството. Там горе, на най-високото място, което посещават тук, в България, тече интензивният живот на едно голямо семейство. Като същинска приказка. Но и нещо повече - съприкосновение с истинските ценности на българската култура, със свещените места на страната ни, с духовните учение и практика, кипящи в рилския живот в лагера. Тези факти, разбира се, са наситени и с особена символика - на най-високото място, на което „се изгубват“ в България, екипът участва именно в живота на Братството.

Новинарският екип на Нова ТВ се качва на Рила с идеята да направи просто репортаж за събитието, но увлечен от красотата наоколо, репортажът се превръща в повече от 10-минутен разказ за събитията около Лятната духовна школа на Братството.

С репортажи участваха множество водещи български масмедии, като Нова ТВ, Канал 1, БТВ, Стандарт News, Над 55 и др.

От редакцията на вестника

Ботаническа екскурзия на Рила

Онези, които искат да развият в себе си хубавото, мекото, те трябва да изучават ботаника.

Учителя

За втора поредна година, планинската духовна школа на Общество Бяло Братство организира и предложи, съвместно с дирекция на „Национален парк Рила“, ботаническа екскурзия. Определен беше маршрут, който включваше част от пътеки в зони с ограничено човешко присъствие около Петото езеро, но богат на растителни видове, характерни за Рила и Балканите. Представител на националния парк беше г-жа Николина Георгиева - експерт флора.

Определено беше екскурзията да започне веднага след Паневритмия на 15 август. Г-жа Николина Георгиева изнесе чудесна лекция на брега на Бъбрека, с която запозна всички с историята на Националния парк, геоложката история на циркуса на Седемте езера, както и с климатичните особености и промени в района. Описани бяха характерните представители на флората и фауната, някои от които бяха пред очите ни и ние търпеливо изчакахме края на лекцията, за да се запознаем с тях. Знаем от лекциите и беседите за значението, което Учителят отдава на растителния и животинския свят, както и за връзката на човека с тях.

Дори и по време на краткия обяд, въпросите към експерта не спираха и тя неуморно и любезно отговаряше на всички. За радост, най-после потеглихме към северния склон на езерото, където имаше голямо разнообразие от растения, все още запазени около влажните зони на сипеите и спускащите се към езерото отоци от изворите край малкия Кабул. Красивия и магнетичен свят на зеленото ни богатство разкриваше пред нас своите малки пратеници. Постепенно заспахме Нина с въпроси за техните имена. Символично беше това наричане, защото, както разкрива Учителя, имената на животните са дадени от Адам, а имената на растенията - от Ева.

Все пак, годината беше суха, а и сезонът на тяхното размножаване беше към своя край и затова не успяхме да видим трите емблеми на Рила, що се отнася до представителите на флората - рилския ревен, павловското шапиче и прекрасната божествена иглика. Нашата екскурзия продължи около три часа, през което време се запознахме с много цветя, треви и билки. Научихме за тяхното значение от научна гледна точка, за техния произход и още много друга полезна информация. Експертът от Националния парк получи подарък от издателство Бяло Братство, току-що отпечатаната книга „Разговори при седемте Рилски езера“.

Радостни и доволни от преживяното, ние се прибрахме в лагера с приятелска уговорка за бъдеща нова среща през следващото лято.

Слав Славов

Братска среща във Варна

от стр. 1

Лектори бяха: Христо Маджаров, Радко Радев, Константин Златев, също и музикантите: Симеон Симеонов, Петьо Цанов, Александър Стойчев; чиито лекции представяме в резюме на страниците на в. „Братски живот“. По време на срещата Галина Герасимова и Андрей Грива направиха интересно представяне на някои нови книги.

Срещата започна на четвърти септември с посрещане на изгрева на слънцето от историческия за Бялото братство каменен връх, Ташла тепе, паметен с това, че на него преди 111 години Учителя е извел за Духовна среща своите първи ученици: д-р Миркович, Тодор Стоименов и Пеньо Киров. Години преди това, на това място, се е изкачил и Константин Дъновски, бащата на Петър Дънов, за да се помоли преди да предприеме съдбовното си пътуване към

Атон.

В топлото септемврийско утро на 2011 г. слънцето изгря пред нас от морето, както сигурно е изгряло и тогава - щедро, любящо, вечно, но и ново. Новото се случваше в този миг и всеки приемаше своята слънчева

около 100 души, се завъртахме в живия кръг на Паневритмията на поляната на Братското лозе, за да се слеем с Космичия ритъм на Светлината, и всеки път по нов начин, с ново преживяване, нови идеи.

Но музиката, както со-

капка на живот - светлина - свобода. Три изгрева през тези три дни на срещата посрещнахме от Тъшла тепе и трите бяха красиви, благодатни, но и различни.

И три пъти заедно,

чи и темата на срещата ни, беше в центъра на всичко. Пеехме и в утрините, и на лекциите, и вечер около огъня. Пя и прекрасният тенор Симеон Симеонов, а души-те ни се сливаха в красо-

тата на един свят мъдър, светъл, волен - светът на музиката. На този концерт имаше възможност да се запознаем и с интересните наблюдения и изводи, до които е достигнал Симеон Симеонов, за разликата между класическата музика и музиката на Учителя. Чухме и хубав концерт, в който участваха пианистите Ния Бонева, Иван Бонев; цигуларите Сийка Рахнева, Тошка Иванова.

Разбира се имаше време за плаж, и за среща с морето, и за разговори.

Тази Братска среща, през септемврийските дни на 2011 г. отмина и ни остави богатство от преживявания, нови идеи, донесе ни и така насъщното за всички ни благо на обмена между нас - хора много различни един от друг, но и сродни - обединени от един общ стремеж, от Словото и от любовта ни към Учителя.

Соня Митева

Ритъмът на Паневритмията

Навсякъде можем да открием проявлението на пения от принципите, върху които е изградена Паневритмията. Този принцип гласи: „Всичко в Природата е ритмично, периодически“. Като всеобщ закон, ритъмът се проявява както в цялото мироздание, така и във всички елементи на Паневритмията.

1. Ритъм в практикуването на Паневритмията.

1. Ритъм в рамките на годината.

2. Ритмичност, свързана с паузите между упражненията.

Този въпрос е дискусионен през последната година. В проявата на тази ритмичност имаме два различни момента, които обаче са във връзка помежду си - единият, в който сме активни, и вторият - в който сме пасивни от гледна точка на движението и музиката. И между тях два момента трябва да има съотношение. Принципатът за ритма го изисква. Първите 10 упражнения, както и Слънчеви лъчи, са записани и се изпълняват без паузи. Между останалите е заложено да има паузи. Важното е тези паузи да бъдат част от ритмичния процес като трябва да се изпълват с вътрешно духовно съдържание. В този смисъл паузата не е, и не може да бъде празно време и пространство във вътрешен идеен смисъл. Концентрацията ни трябва да присъства и по време на паузите, когато отпочивайки си телесно, попиваме енергията от предходното упражнение, навлизаме в по-дълбоките вътрешни нива на Всеобщия космичен танц, и се настройваме за новото упражнение.

II. Ритъм в музиката.

1. Всяко упражнение има свой ритъм. Това е първото ниво на проява на ритма.

2. Част от тях са изграде-

ни върху една ритмична форма. Това е метричната организация в музиката и втори вид проява на ритма. Ритъм може да съществува със и без метричната организация, т.е. без да се създава някаква периодичност, нещо което има пряко отношение към следващите проявления на ритма.

3. Тонален ритъм. Тонален ритъм е редуването на различни тонални центрове. Тонален център е тонът, който става основен за упраж-

нението. Например „Аул“ е в до мажор; „Мисли“ е в ре мажор. Тези до или ре са основният тон и цвят. Една част от упражненията са изградени само в една тоналност. Има само един тонален център т.е. един основен цвят през цялото време. В други упражнения имаме смяна на тоналния център.

4. Ритъм свързан с хармонията. Ритъмът в Хармонията е свързан с редуването на различни акорди и съзвучия в съпровождащите гласове. Както е известно, Учителя дава Паневритмията като мелодия - в едногласен вариант. Но всяка едногласно изразена музикална мисъл, т.е. мелодия, съдържа в себе си идеята за многогласие - хармония. Появата на няколко различни гласа води до друга, нова логика, която може да промени

идеята и пулсацията. Самият съпровод може да бъде толкова различен в ритмично отношение, че да създаде няколко различни вида пулсация, т.е. полиритмия в рамките само на едно упражнение. Това понякога води до загубване на основния ритъм и може да затрудни танцуващите.

5. Друг основен компонент на Паневритмията при проявление на ритма, това са движенията на тялото. Всяко движение, което из-

III. Ритъм, свързан с цветовете.

Всеки тон се свързва с определен цвят. При прозвучаването на съответния тон, според закона на съответствието, се задвижва и съответният цвят. Следователно можем да говорим и за колоритмичност. Тя също е многопластова, калейдоскопична пулсация в цветовете, осъществяваща се при три различни вида ритъм в цвета, свързани с мелодията, със съпровождащите гласове (акорди) и с тоналността на упражнението.

Полиритмия. Полиритмия е едновременно съчетаване на няколко различни вида ритъм. Въз основа на направените наблюдения, можем да заключим, че в Паневритмията съществуват и въздействат едновременно много различни видове ритми. Три са свързани с изпълнението, четири - с музиката, четири - двигателни, има цветови ритми, а също и пулсация на идеите. Това означава, че Учителя е вплел полиритмичност в този завещан ни метод за духовна работа. Сигурно има и други ритмични идеи, които да откриваме и в бъдеще. Комбинациите между тях за сега също са слабо проучени.

В предговора към изданието на Паневритмията от 1941 г. Учителя говори, че при движението си Земята извършва над 10 вида движения. „Земята и другите планети, слънцето и всички други небесни тела се движат по законите на Паневритмията. ... Ако си ги представим съчетани в едно, ще видим каква красива форма на движение се получава.“ Възможно е те да са заложени и в самия цикъл. Има и други тайни, до които ще достигаме, когато сме готови.

Александър Стойчев

Резюме към лекцията „Мисията на Учителя Беинса Дуно“, изнесена на братския форум във Варна на 05.09.2011 г.

В лекцията „Мисията на Учителя Беинса Дуно“ е засъщтено гледището, че мисията на последния Миров (Световен) Учител Петър Дънов (Беинса Дуно) може да бъде разглеждана в три основни аспекта, както следва:

1) Външен - изграждане основите на нова планетарна култура, културата на Божествената Любов. Тя е култура на изгряващата 6 подраза на V коренна раса и ще създаде облика на културата на цялата бъдеща VI коренна раса.

Учителят Беинса Дуно осъществява този аспект от мисията си на планетата Земя в качеството му на Учител от Бялата Ложка. Външният аспект е реализиран чрез: предаването от него

Ново учение - актуализираното езотерично християнство в съвременната епоха; създадената от него окултна Школа; формираната от него нов мироглед - фундамент на Новата планетарна култура.

2) Вътрешен - създаване на условия за Второто пришествие (идване) на Христос в етерната област около Земята. След успешното изпълнение на мисията на Учителя Беинса Дуно възникват необходимите предпоставки етерната сфера около планетата ни да бъде наситена с Христовото присъствие и енергия.

Учителят Беинса Дуно реализира този аспект от мисията си като Учител от Школата на Христос. Тази Школа възниква след възнесе-

нието на Христос и има за главна задача провеждането на Неговия импулс сред земното човечество. Школата функционира в хармонично взаимодействие с други сродни духовни институции, направляващи еволюционното развитие на планетата и човешкия род.

3) Духовно-мистичен - възстановяване на баланса (равновесието) между Доброто и злото, между Бялата и Черната Ложка, между Светлината и Мрака в епохата на събдоносен преход за планетата Земя.

Духовно-мистичният аспект от мисията на Учителя Беинса Дуно е изпълнен от него в качеството му на един от Старците - т.е. като един от Ръководителите на Все-

мирната Ложка. Без възстановяване на баланса между светлото и тъмното начало на Земята не би могъл да бъде осъществен Божият план за планетата и човечеството в настоящия исторически и космически момент.

Пред вид на обстоятелството, че вътрешният и духовно-мистичният аспект от мисията на Учителя Беинса Дуно не биха могли да бъдат доказани нито емпирично - по пътя на наблюдението и опита, нито рационално - по пътя на разума, а само по вътрешен, метафизичен начин, то изложеното по тях следва да бъде възприемано само като хипотеза, която подлежи на доказване или опровергаване.

Константин Златев

Най-новите книги на Издателство „Бяло братство“, представени от Галя Герасимова и Андрей Грива на братската среща във Варна

През 2003 г. се взе решение и започна публикуването като поредица на цялото Съборно слово на Учителя. Сега, седем години по-късно, това вече е реализирано и ние се радваме на тези хубави книги, плод на добрата работа на Издателство Бяло братство. Интересно съвпадение е, че за пръв път, точно преди 100 години, през 1911 г., Учителя пише в поканите към братята и сестрите, че ги кани на Събор. Дотогава сбирките на Веригата са наричани срещи. Както знаем Съборите на Бялото братство са вековна духовна практика и в този смисъл преди 100 години е започнал нов етап, отбелязан от Учителя с думата Събор. През настоящата 1011 г. завърши публикуването на поредицата Съборно слово. Тези каблистични съответствия са добър знак по пътя на нашата работа за популяризиране на Словото.

За тазгодишния Събор на Бялото братство излезе и книгата „Учителя. Разговори при Седемте рилски езера.“ Освен с доброто си оформление тя е забележителна и с богатия си снимков материал. Въпреки че книгата не успя да излезе през 2009 г., както бе решено на Общото събрание, в чест на 90-годишнината от първото излизане на учениците с Учителя при Седемте рилски езера през 1929 г., все пак беше за добро, защото през тази година получихме богат снимков архив с доста непубликувани досега снимки.

Искаме да ви предста-

вим и още една книга, която не е на Издателство „Бяло братство“, но има важно значение във времето. Това е книгата „Готите“, трети том на научноизследователската поредица „Нови изследвания на готското културно-историческо наследство по българските земи“. Тя е посветена на 1700-та годишнина от рождението на Епископ Вулфила - създател на готската азбука и живял по нашите земи. В книгата са включени освен 33 доклада и статии на учени от 7 европейски страни, също така и дипломната работа на Учителя „Миграция и християнизация на германските племена“, както и представянето ѝ от Светла Лазарова, а още и изказването на Андрей Грива на конференция на готолозите.

Във въвеждението към тома пише следното: „В смисъла на търсене на чистата, ранна християнска традиция е бил пионерският принос на видния български философ и Духовен учител Петър Дънов в дипломната му работа за германското християнизация, защитена в Бостън през 1893 г. Радостни и горди сме, че благодарение на нашия проект тя беше преоткрита и издадена от издателство „Бяло Братство“ през 2007 г.; и така Дънов се оказва претеча на готоложките изследвания.“

Целият екип от учени, участвали в тази книга, по-сети Мястото на Учителя на Изгрева, с което изрази признанието си към Него като учен и създател на духовно движение.

Анализ на учението на Учителя Петър Дънов

Учителя живя и работи в унисон с Природата и природните закони. Както Природата предава информация на човечеството, така и Учителя си служи с този неин метод по отношение на своите последователи. Това е в съгласие с изискванията на окултната наука, която е тайна, скрита. Това се потвърждава и от писанията на много противници на Учителя, които четат и търсят пролука в Словото му, за да започнат обстойна критика. Те не я намират и затова се спират на по-дребни неща. Спират се на някой израз, който изведен от контекста, съдържа противоречия.

Учителя започва своята творческа дейност през 1914 г. и я завършва през 1944 г. През тези пълни 30 години всички беседи и лекции могат да се разделат на няколко важни раз-

дела, като всеки започва от 1914 г. и завършва в 1944 г. Обобщение върху тях може да се направи накрая. Тук се крие и трудността за намиране на същността на Учението при прочитане само на няколко тома.

1. Първият раздел включва философия и теория, където влизат окултни закони и космогония.

2. Тема на беседите, траещи около час, е животът, който е следствие на минали и основа на бъдещи прераждания.

3. Тема за идването във физическия свят, който е най-важен, защото само тук се извършва еволюционен процес.

4. Темата за Любовта.

5. Развиване на свръхсъзнанието.

Това учение е твърдо, то не се раздава, то се постига.

Радко Радев, Варна

Новата музика на шестата раса

Още в 13 в. пр.н.е. Орфей говори за „Хармония на небесните сфери“, лекува с музика и обявява, че „земята се завладява... с лира.“ Докато „великите народи“ имат фолклор до няколко десетки хиляди песни, нашият е дарил света с над 300 000 песни.

В тази страна на песните се вселява Учителят, призван да гради Нова Култура чрез Слово, Музика и Дело. Неговата Мисия е да очертае Епохата Водолей и да подготви квас за трансформация на старото съзнание. За да я изпълни, той трябва да използва и музиката и песента. Но, като идва в България, той констатира, че:

„Едно време българинът е бил по-музикален. Песните му са били идейни и одухотворени, но сега са извратени. „Либе ле, либе ле“... Първоначално значението е било друго, окултен мотив е имало. Музиката е хубава, но съдържанието не е вярно.“ „Ние ще ѝ създадем нов текст.“ Тези думи съдържат констатация и едно обещание.

За изпълнение на своята Мисия Учителят създава Школа. В нея разглежда 7 нива на Битието - от материята до Твореца и показва как музиката ги организира.

1. Формите на материята

са застинала музика;

2. Музиката (енергията) е кондензирана Светлина.

3. Светлината е кондензирана Мисъл. „Мисълта е построена по законите на музиката. Човек не може да мис-

ли право, докато не развие музикално чувство.“

4. Мисълта е кондензирана Любов. „Най-възвишен израз на Любовта е Музиката.“

5. Любовта е плод на Духа. Музиката е език на Духа. В горния предел минава в молитва.

6. Духът е проява на Твореца. В Библията Творческите йерархии са наречени Епохими. Те творят чрез музикални вибрации, които кристализират в материята.

В Школата си Учителят дава правилата на Окултната музика и приложението ѝ за

включен в неравноделния ритъм на народната музика. Разглеждат се песните „Сила жива“, „Ходи, ходи“, „Българска рапсодия“, „Колко сме доволни“, тези от „Слънчеви лъчи“ и др., всички в такт 7/16. Учителят казва, че Паневритмията е от Живата Природа. Сравняват се някои упражнения от Паневритмията с различни видове български хора. На такт 7/16 реагират скакалците.

Затова не бива да се променят заложените в темпата и ритъма кодове.

Досега българинът е тър-

сил изгубеното духовно знание от предната вълна на Бялото Братство - Богомилите. Учителя възстанови богомилската песен „Духай, ветре!“ Това е Път на Ученика, даден на българите, и Учителят го адресира: „За тебе, българино!“

Учителят даде образци за обновление на нашите стари песни; за реформиране на езика ни с положителни думи и красиви изрази; идеен фундамент като база за отношения в Новата епоха. А тя ще бъде епоха на хармония, с нова музика. „Днес Ангелските интелигенции тъкат мрежа от Светлина, която действа като поле от хармония около всички еволюирали музикални души, чрез тях ще насочат енергиите на Новата Култура. В тоновете на бъдещата музика няма да има прекъсване, защото в паузите се образува електрическа енергия. За да има мекота в музиката, тя трябва да бъде непрекъсната.“

С какви инструменти ще стане това? В магнетично звуково поле всеки жест на човека ще произвежда определени тонове. Така ще се възроди най-древното изкуство, по-висше от музика и поезия, защото без инструменти и думи, тялото ще бъде и инструмент, и песен, и певец.

Христо Маджаров

„Специфика на песните от Учителя като метод за работа“

РЕЗЮМЕ ОТ ЛЕКЦИЯ НА ПЕТЬО ЦАНОВ

Започнах изследванията си по тази тема, след като прочетох следната мисъл от Учителя: „Хората още не са проучили философската страна на музиката и не разбират нейната същност и значение. А най-великата, най-дълбоката, най-обширната наука за живота е музиката. Когато хората проучат силите и законите на музиката и ги приложат в живота си, тогава ще започне тяхното правилно развитие и усъвършенстване. Чрез музиката действат най-висши-

те сили и най-разумните закони. Всеки тон представя сбор от множество хармонично действащи сили, които оказват голямо влияние върху мислите, чувствата и постъпките на човека.“

Тонът е основно понятие в музиката. Той трябва да има чистота, мекота и сила. Всеки тон е фокус на сили. Той е проводник на топлина, светлина и сила. Ясният, чист тон внася светлина, мекотата - топлина, силният - постижение. Сила, това е разумното което твори. Тонът е фо-

кус на съзнание. Учителя определя музиката като „дихание на съзнанието в човешкия ум.“ Ако съзнанието не е пробудено, не може да се прояви висшето в човека. В този смисъл може да се разбира понятието „акустика на съзнанието“, дадено от Учителя в „Акордиране на човешката душа“. Акустика на човешкото съзнание е неговата способност правилно да възприема светлината, топлината и силата от света на Душата и Духа и да ги предава на ума, сърцето и во-

лята.

В песните на Учителя има съответствие между тон, цвят и добродетел. На базата на даденото по този въпрос в неговите лекции, може да се изследва това съответствие и така да постигнем по-ясно, осъзнато и задълбочено разбиране на музиката му. Друг метод е размишлението върху текста на песните, вникване в дълбоката му символика. Следвайки този път, съм направил цвелограми на песните на Учителя.

За изминалата Лятна духовна школа на Рила

Тук, в района на красивия циркус на 7-те езера, Майката природа, като че ли ни дава най-голямото си представление и пиршество за душите. Поне за нас това е така. Има един случай от историята: Сестра Цанка, ръководителката на габровското братство, веднъж попита Учителя: „В рая, толкова ли е красиво, както тук, на езерата?“ Учителя отговори: „Колкото и да е красиво, това са отпъкани човешки места“.

Все пак, за нас това е рай на земята, и в този смисъл, Учителя ни е дал най-доброто, което може да ни се даде в този физически свят. Но не толкова природната красота е причината за нашето събиране на Рила. Учителя ни е събрал, за да се опознаем като души и да направим онази връзка, известна като Веригата на Божествената любов.

Тук чрез братския живот ние постигаме онова блаженство, което идва при съприкосновението с близките души, затова ни е толкова хубаво. Това обяснява, защо братя и сестри от всякакви възрасти, от различни краища на страната и на света, преодоляват трудностите и идват тук, на 2700 м. височина. Защо с лекота понасят температурни разлики от -2 градуса до силна слънчева радиация, негодите на лошото време, на дъжд и студ, на вятър и мъгла. Причината е, че нашето съзнание е завладяно от Божествената идея за Братството на земята. Иначе бихме идвали сами и по друго време. Рила е една лаборатория на идеята за Братство между хората и затова животът ни тук, на Седемте езера, става център за душите, търсещи Царството Божие. Няма съмнение, че само чрез пълноценно участие в братския живот може да се развие Колективно съзнание. Само когато живееш в реалните условия на братското обществено, можеш да развиеш уменията за братски живот. За да си брат, трябва да имаш качествата и уменията на брат. Това означава да чувстваш пулса на Братството, неговите нужди, болки и радости и да откликваш на тях. Затова лагерът на Рила е привлекателно място за много души, почувствали тук духа на приятелство, сътрудничество и взаимопомощ.

И през тази година на Рила братският живот си течеше в своето русло и по установената в Школата програма. Повечето дни бяха слънчеви, но имаше и дъждовни дни. Един ден започна с мъгли и дъжд. Малко бяха тези, които излязоха. Явно бе-

ше ден за стоене в палатките. Това, което се случило е, че съвсем крехки сестри преодоляха несгодата, излязоха навън, донесоха няколко пъти вода за кухнята и отново се прибраха в палатките. Всичко на пръв поглед изглеждаше съвсем нормално. Но всеки знае, че дежурните се затрудняват да осигурят вода за целия лагер за топла вода и храна. Това, което направиха тези сестри е пример за проявено колективно съзнание. Това означава да имаш поглед за конкретните нужди на хората и да се отзовеш на време. Без общи усилия няма братски живот.

Тук ще представя няколко събития станали по време на Лятната Духовна Школа през тази година:

Първото важно събитие се случи на 10.08.2011 г. Тогава се проведе среща-разговор за представяне на традициите в Школата на Рила. На тази среща говориха сестрите Йоана Стратева, Мария Кисова и брат Жоро Петков. Братството е отворена динамична система, в която постоянно идват нови хора и е необходимо тяхното запознаване с правилата и традициите. Както в живота, така и тук, във всяко нещо трябва да има етика. Да знаем правилата и да ги спазваме.

Първа говори Йоана Стратева. Относно подготовката за духовните наряди тя каза следното: Вдъхновението не посещава мързеливите. Водещият трябва да познава всички правила за изготвяне на духовни наряди и да познава традицията, как е било по времето на Учителя. Водещият трябва физически и духовно да се пречисти. Чрез това той проявява отношение към Словото, Учителя и Бога. За това трябва първо да прочетем беседата. Трябва да се помолим, за да може през нас да премине благословението. Съзнателна подготовка се изисква и искрена молитва за да ни се даде присъствие и ръководство на духовни същества. При съставянето на наряда е необходимо да различаваме молитвените песни от тези за природата, здравето и т.н. По принцип утринният наряд на Рила трябва да включва

няколко песни и една молитва, максимум две молитви и две формули. Основните молитви са Добрата молитва и Отче наш. Добрата молитва трябва да се чете всеки ден. На вечерна молитва могат и да се казват и псалми. Водещият трябва да се съобразява със ситуацията на Рила.

Относно самото водене. Четецът, със своята духовна вибрация, обогатява духовната атмосфера. Трябва да прояви много любов към тези, за които чете. Необходимо е да си представяме, че присъства възвишено същество. Учителя казва по този случай: „Когато си представяш, че присъстват възвишени същества, гласът става по-мек.“ Друго условие е, винаги молитвеника трябва да е пред водещия. Трябва да се чете

да е деликатен, да се съобрази с условията и възможностите на участниците. Само добре подготвеният и знаещият може да си позволи свободата и излизането извън рамката.

За отбелязване е, че през тази година, нарядите се представяха предварително на таблото за съобщения и който желаеше можеше да се включи, като се запознае предварително с тях. Ето това е едно добро нововъведение.

Мария Кисова направи следните уточнения. Необходима е дълбинна и отговорна подготовка за наряда. Молитвите и формулите да съответстват на съдържанието на беседата. Вдъхновението е истинско само, когато си влязъл в духа на беседата. Тогава имаме истин-

слънце, братът даде следният отговор: дискът на слънцето изгрява за около 3 минути, а поздравът с вдигната ръка е около 10-15 сек. При Учителя всичко е било много скромно и е липсвала показност.

За вечерните наряди. Преди в Братство на Рила са се пеели много песни и накрая се е казвала една молитва и една формула. Нарядът е започвал с веселите песни, постепенно се е отивало към молитвените и накрая е молитвата. Водещият не прави соло рецитал, а трябва да даде шанс на всички да участват, за да стане молитвата наистина колективна. Няма нужда от монолози. Нарядите, когато са истински, трябва да привличат всички. За разлика от други учения, тук се залага на ко-

лективната работа и се развива колективното съзнание. Пример за това дадох възрастните братя от времето на Учителя. Те бяха много извисени и смирени. „Най-силно впечатление от старите братя ми правеше, че те бяха много смирени“.

Трябва да се отбележи, че братята и сестрите, говорили на срещата, са преживявали трудностите на тоталитарния режим, проявили са необходимата твърдост и постоянство като са пренесли през времето традициите на Братството. Те говореха с голяма любов за братята и сестрите от миналото поколение, което е съхранило и предало Словото на Учителя, както и традициите в Школата на Бялото братство. С това те са изпълнили своята историческа задача. Сега е наш ред.

През тази година се случи още нещо - малкия Лъчко, който свири на цигулка, на 10 август 2011 година от 10 часа за първи път свири в центъра на Паневритмията. Този наш най-малък брат показва необходимото умение и отговорност да свири Паневритмията. Това е радостно събитие, като се има предвид, че нашият живот се организира и провежда чрез музиката и музикантите. Чух, като коментар между приятелите, че тазгодишният събор е преминал хармонично, и че това се дължи на хармонията, която се е установила между музикантите. Сигурно са прави. Наистина музикалният живот на Рила беше мно-

го богат.

Паневритмията на Рила. Тя е фокус на работата в Школата на Рила, както и по време на празниците. През тази година играхме Паневритмия пълноценно и хармонично. Явно е, че във времето има постепенно израстване на участниците. Паневритмията постоянно се усъвършенства по отношение на по-прецизна организация, добро изпълнение и точност.

На 19 август Паневритмията имаше за първи път 4-ри кръг с приблизително около 1200 участници. При преброяване пентаграмите се оказаха 115, с около 1150 души. Музикантите и хористите в центъра бяха около 60-70 души. За нас Паневритмията е свещенодействие и трябва да се отнасяме към нея с необходимата подготовка, сериозност и благоговение. Това се забелязва осезаемо през тази година на Рила и така трябва да бъде.

Нетрадиционно събитие и нововъведение за Школата беше организираният и проведен от 10 до 14 август първи пленер на художниците от Братството. Основен двигател бе младата ни сестра Катя Христова. Тя успя да организира художниците от Братството, покани и художници от съседни на България държави. Отзова се художник от Сърбия. Художниците намериха своя братски рай. Заедно твориха и общуваха. Накрая представиха своята изложба в центъра на лагера. Като участник искам да изразя личното си възхищение от ръководството на сестра Катя. Тя беше избрала за тема на пленера: „Славянската културна идентичност и светоусещане“. По нея Катя Христова говори с голямо вдъхновение и с учудваща за годините си зрялост. Представите си, на фона на красивото езеро „Окото“, група братя и сестри, събрани в молитвено съзерцание, да рисуват и да слушат музиката на Учителя, в изпълнение на младия ни брат цигулар Виделин от Варна. И виждаме не само тук, на този пленер, но и в многото измерения на братския живот, как млади братя и сестри поемат инициатива и правят нови стойности неща. Това че духът работи, когато има мир и съгласие, ни е завещано от Учителя. Остава ни да го осмислим добре и да го изпълним. През тази година на Рила, ние направихме стъпка напред в правилната посока и така трябва да бъде и в бъдеще.

А. Атанасов

Едно ново начало

На 10 и 11 септември в гр. Борово, област Русенска, се проведе братска среща. Поводът за тази среща е, че от Борово има излезли една дузина братя и сестри и те поискаха да направят нещо добро за своя роден град. А какво по-добро от духовен наряд и Паневритмия. За случая бяха поканени приятелите от русенската група и от района.

Мястото на срещата беше местния стадион, който се оказа най-високата точка на русенска област и може би най-равният и добре поддържан тревен терен извън Русе. Стадионът се намира сред борова гора, а както знаем борът е духовно растение. И един любопитен факт. До стадиона се намира разсадник. При изследвания, направени през 70-те години на XX-ти век, боровският разсадник е на второ място по годишен прираст на иглолистни дървета. Какво означава това? Борово е благоприятно място за духовно развитие.

Братската среща беше организирана по добрите традиции на Бялото братство - посрещане на

изгрева с духовен наряд и Паневритмия, братска трапеза и четене на Словото на Учителя.

Първият ден в срещата участваха една дузина братя и сестри. Вторият ден дойде по-голямо подкрепление от Русе и се сформираха два пентagrama. Този първи по рода си събор даде възможност на местните братя и сестри, които живеят самотно и нямат условия да работят в група, да се порадват на братската подкрепа.

Повечето от Братството познават един брат, лекар от Пазарджик, известен като Доктора. След пенсионирането си той се прибра в бащината къща в с. Коп-

ривец. Този наш брат дълги години участва в лагера на Рила. Единствено него съм го чул да казва „Аз съм лекар на Братството“. Носеше винаги медикаменти и приемаше денонощно нуждаещите се. Нещо повече, той винаги готвеше вкусно и хранеше болни и приятели. През онези години имаше повече възрастни братя и сестри, които се нуждаеха от лекарски грижи. Това което ми се е запечатало като картина от Рила, е че пред неговата палатка имаше винаги имаше няколко възрастни братя и сестри. Тук в Борово, Доктора, за пръв път след 7 години, участваше в среща на Бялото брат-

ство и се чувстваше истински щастлив. Той е интересен разказвач. В свободните часове за разговори, съвсем естествено и непринудено, той поема инициативата и привлича вниманието на всички на тема за здравословен начин на живот. Да е жив и здрав този наш брат и Господ и Учителя да му дават много сили, защото живее при трудни условия.

На боровския събор се появиха и приятели, които до този момент са чели Словото на Учителя самостоятелно и това им беше първата жива връзка с хора от Братството, и първата Паневритмия. Съборът бе и за хората на това населено място, с което част от участниците са свързани. Идеята е, че тези срещи в малки населени места, както в гр. Борово, имат своето място и значение за реализиране на идеите на Братството. Трябва да отдадем заслуженото на всички участници, а те бяха от гр. Борово, гр. Русе, с. Копривец, гр. Бяла, с. Мечка, гр. Шумен, В. Търново и др.

До нови срещи в Борово, братя и сестри!

А. Атанасов

За молитвата

Най-възвишеното, най-благородното, най-красивото нещо в живота е молитвата. Човек, който се моли има велико бъдеще. Общество или народ, който се моли, се развива. Човек, който не се моли, боледува и изсъхва. Народ, който не се моли, изчезва от картата на Земята.

Моли се, за да те обичат. Моли се, за да ти съдейства Природата във всичките си разумни начинания.

Ама как да се моля? Не питай как да се молиш, а просто се моли. Питаш ли как да се храниш, или как да дишаш, или как да се обличаш? Майката пита ли как да обича детето си? Дърветата питат ли как да растат към небето? Слънчевият лъч пита ли как да свети в простора? Ти може би си мислиш, че не знаеш как да се молиш, но най-истинската ти същност знае. Остави молитвата да излезе от дълбочината на душата ти. Такава молитва има сила, такава молитва носи всички условия за твоето развитие.

Любовта е най-естествената молитва. Радостта, милосърдието, красотата могат да се явяват само на човек, който се моли.

В молитвата са скрити всички тайни на бъдещето. Тя носи всички условия на настоящето и всички поуки от миналото.

Молитва направена с любов се приема. Молитвата е дишането на душата. Както тялото има нужда от въздух, за да живее, така и душата има нужда от молитва. Както дъждът напоява изсъхналата и жаждяла почва за живот, така и молитвата носи свобода и простор за душата.

Силен човек може да бъде само този, който се моли.

Умен човек може да бъде само този, който знае как да се моли.

Красив човек може да бъде само този, който обича да се моли.

Ама за какво да се моля? Човек трябва да е много умен, за да знае за какво да се моли. Да се молиш за това, което можеш и сам да свършиш, не е истинска молитва. Моли се да имаш сила да разрешиш задачите на своята душа. Моли се твоите братя, да се обичат. Моли се да ти се даде най-потребното за настоящия момент. Моли се да примириш противоречията в себе си. Моли се за здраве и сила, за да можеш да служиш. Моли се за вечните, непреходни неща, тях търси. Моли се за това, което никой друг не може да ти даде. Моли се за невъзможното, защото невъзможното за човека е възможно

но за Бога. Моли се съзнанието ти да бъде будно, да не изпуснеш добрите условия на настоящето. Моли се да имаш сили да преодолееш изпитанията и трудностите. Моли се да имаш пламтящо от любов сърце, светъл като слънцето ум и разумна воля. Моли се това, което се дава за теб, да се даде и на твоите близки. Моли се да научиш и изпълниш волята Божия и тогава ще имаш и всичко друго. За когото мислиш, такъв ставаш.

Няма по-красива молитва от благодарността. Да благодариш, означава да разбираш дълбоките причини, от които произтича живота.

Благодари за въздуха, който дишаш.
Благодари за светлината, която приемаш.
Благодари за топлината, която те изпълва.
Благодари за тялото, което ти служи.
Благодари на птиците, които пеят за теб.
Благодари на слънцето, което грее за теб.
Благодари на вятъра, който вее за теб.
Благодари за хляба, който е приготвен за теб.
Благодари за покрива, който е построен за теб.
Благодари на небето, което те закриля.
Благодари на земята, която те отглежда.
Благодари на онзи Източник, от който произлиза Животът.

Само така ще можеш да се наречеш Човек.

Ивайло Станев

Отче наш

Казват, че си далечен - Непостижим.
Казват, че си Абсурден - страшен.
Казват, че Несъществуващ си бил.
Ти Си - който вселените твориш
и с Промисъл целостта им крепиш.
Как с думите човешки, гранични
Теб, Безграничния, да назовем?
Но сърцето странно познание носи.
И винаги може да те намира,
когато с любов те призове
и кротко, доверчиво,
Отче наш, ти рече.
Чудно и славно е, Господи!
Че при всичката си сила, мощ,
Ти за нас, пращинки във безкрая,
Промисляш и обгръщаш ни с Любов.

Соня Митева

Астропрогноза за Новата учебна година

22 септември 2011 г. - начало на Новата учебната година.

Изгрев - 06.54 ч., четвъртък - Юпитер, фаза на Луната - последна четвърт.

Началото на духовното обучение през тази година ще започне в четвъртък, под управлението на Юпитер - най-голямата планета от слънчевата система. Тя е свързана с нашите философски и духовни стремежи, както и със собствената ни представа за Учител, подкрепящ и ръководещ духовното ни израстване.

Последната четвърт на слънчево-лунния цикъл (Слънце - Дева, Луна - Рак) носи енергетика ИН, това е ситуация, при която Луната, в хода на своето движение, се намира между Слънцето и Земята. Тук Лунният месец е в своя край, като ни предоставя целия опит и мъдрост, акумулирани през развитието от Новолуние до този момент. Този период е подходящ за вътрешна работа в тишина. Дела, които са свързани с духовна работа и развитие, се започват именно в тази фаза на Луната, за да се движим в синхрон с природните ритми.

Положението на планетите, техният космичен статус, фазата на Луна и аспектите в началото на всяка човешка дейност, описват развитието, потенциалта, възможните изпитания и препятствия по пътя. През тази година 22 септември ни предлага четири планети, силни по своя статус (Луна - Рак, Меркурий - Дева, Венера - Везни, Сатурн - Везни). Това е възможност, работейки с техните принципи и символика, да получим оптимална подкрепа, опит и лично удовлетворение. Провокация при това положение би могла да бъде, че нашата човешка същност не винаги е мотивирана да се възползва от подобни благодатни възможности. Така идва ред на първия астрологичен съвет: учете се, работете над себе си, и за себе си, и за другите. Небето ще е особено благосклонно към упори-

тите, методични, търпеливи и дисциплинирани ученици. Бъдете задълбочени, аналитични в мислите си и толерантни към инакомислещите. Това е година, в която всички ние ще имаме възможност да осъзнаем, че отговорността за нашето собствено развитие е лична, в резултат на което ще намерим своето място в човешкото духовно семейство.

Ето и хронологията на образуващите се лунни аспекти, описващи пътя, който ни се предлага да извървим в своето обучение през тази година:

Точен аспект - Луна 17 градуса Рак квадратура Сатурн 17 градуса Везни - и двете планети са силни по своето положение, обединени са от напрегнат, но действителен и конструктивен аспект. Възможности: да се срещнем със своите собствени граници така, че сами да избираме своя копнеж и потребността си да погледнем отвъд тях. Изпитания: да се запознаем със своите страхове, породени от това да следваме социалната матрица, или да се адаптираме по начин, който отговаря на нашите вътрешни емоционални нужди и стремежи.

В хронологичен ред, следващият аспект на Луната ще бъде - Луна 23 градуса Рак, секстил Меркурий 23 градуса Дева. При това положение, преодолявайки границите от предходния аспект, ще получим възможност за дълбоко и мистично разбиране на новото знание. Ще бъдем възнаградени за упоритостта си и ще имаме възможност да получим едно по-дълбоко и трайно знание на окултната материя.

Луна 29 градуса Рак, секстил Слънце 29 градуса Дева - в края на тазгодишното обучение ще имаме възможност да се докоснем до своята същност, да получим проникновение за житейската си мисия и задачи.

Пожелавам на всички светли мисли и упорита работа.

Любов Георгиева

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Редактор: Соня МИТЕВА
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg

цена: 0,70 лв.

Този брой на вестник „Братски живот“ подготви за вас групата от Варна